

Tuần Báo Vô Vi

24 tháng 2 năm 2019

Số 435

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chúng sanh phải tiến hóa theo sự kích động của thiên cơ tại sao?
- 2) Phần hồn hướng thượng là hướng làm sao?
- 3) Ánh sáng bao trùm bộ đầu do đâu mà có?
- 4) Căn bản đạo đức nằm ở đâu?
- 5) Nguyên khí thanh giải từ đâu?
- 6) Sự thiếu thốn do đâu phát khởi?
- 7) Thương tình giúp đỡ lẫn nhau tại sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 06-05-2001 6 : 35 AM 1) Hỏi: Chúng sanh phải tiến hóa theo sự kích động của thiên cơ tại sao? Đáp: Thưa chúng sanh đang chung sống theo nguyên khí của Trời Đất phải sống với sự kích động của nguyên khí của Trời Đất. Kệ : Nguyên linh kích động tiến thân tùy Giải quyết trần đồ tự giác suy Tiến triển chính mình quy hội tốt Trời ban tình đẹp tiến thân tùy.	Montréal, 07-05-2001 4 : 55 AM 2) Hỏi: Phần hồn hướng thượng là hướng làm sao? Đáp: Thưa phần hồn phải có hướng đi tức là hướng thượng. Kệ : Phần hồn hướng thượng tự đi cao Tự do phát triển tự thân vào Đường đi vô tận quy đường đạo Tiến hóa thâm sâu tự bước vào.
Montréal, 08-05-2001 3 : 15 AM 3) Hỏi: Ánh sáng bao trùm bộ đầu do đâu mà có? Đáp: Thưa ánh sáng bao trùm bộ đầu do sự dày công tu tiến của hành giả. Kệ : Trí sáng tâm minh triển bộ đầu Tâm tu thanh tịnh hiểu đuôi đầu Thông minh sáng suốt quy thanh tịnh Thức giác minh tâm rất nhiệm mầu.	Montréal, 09-05-2001 6 : 25 AM 4) Hỏi: Căn bản đạo đức nằm ở đâu? Đáp: Thưa căn bản đạo đức nằm ở nội tâm của mọi người. Kệ : Gốc gác quân bình tại thể nhân Tóm thâu nguyên lý cùng Trời Đất Giải mê phá chấp giải phân lân Tâm đạo cao siêu tự xét phân.
Montréal, 10-05-2001 4 : 35 AM 5) Hỏi: Nguyên khí thanh giải từ đâu? Đáp: Thưa nguyên khí thanh giải từ thanh tịnh giới. Kệ : Xuất phát khai thông thanh tịnh giới Quy nguyên giềng mối tự xa rời Khai thông trí tuệ minh đạo pháp Thanh thanh diệu diệu chuyển nơi nơi.	Montréal, 11-05-2001 4 : 45 AM 6) Hỏi: Sự thiếu thốn do đâu phát khởi? Đáp: Thưa sự thiếu thốn do sự tham lam phát khởi. Kệ : Sợ nghèo gọi ý tham lam động Động loạn triền miên rất bận lòng Khó khổ bao lần không đạt được Tham lam bày biểu chẳng thành công.
Montréal, 12-05-2001 4 : 05 AM 7) Hỏi: Thương tình giúp đỡ lẫn nhau tại sao? Đáp: Thưa duyên nghiệp đã quy định bởi Trời Đất. Kệ : Lầm lẫn tiến khó tu tịnh động Thực hành trong cảnh mộng lung tròng Lập trường không có gieo thêm động Khó khổ chính mình khó ước mong.	

MẪU ÁI 150

*Tình thương huynh đệ đệ huynh
Xét mình xét họ xét tình giả chơn
Mỗi căn mỗi quả quy hườn
Phản ai nấy chịu chẳng ơn chẳng tình.*

Sự bận rộn của mỗi người đều khác nhau, nói thì dễ nhưng làm thì khó. Thị phi nói qua nói lại, nhưng rốt cuộc rồi mỗi người cũng phải tự lo lấy mình mà thôi.

*Dù cho cha mẹ tạo ngôi
Rốt cùng cũng phải tự ngồi xét suy
Ngoài ta lại có những gì?
Nguyên căn hồn vía Mâu Ni nơi nào?*

Thẻ xác của con người thì có màu sắc trong lúc còn hoạt động được, còn người tu về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì luồng điển căn bản sẽ được hội đồng lên trung ương bộ đầu, gom thành một khối thanh điển, không khác gì khinh khí cầu, lúc nào cũng tròn và di chuyển nhẹ nhàng.

*Tâm không động loạn mới an
Diễn thanh hóa giải mở màn minh tâm
Chỉ lo xuất tiến chẳng làm
Hòa đồng vũ trụ tiến tâm cõi trên.*

Có thực hành thì mới có tiến, còn lý luận mãi thì sẽ gặt hái sự ám ảnh và tưởng tượng đó mà thôi.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 24/11/1973)

Hướng Tâm

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho thân phụ của bạn đạo Trần Trung là ông Trần Ứng, sinh ngày 14 tháng 2 năm 1933, mất ngày 6 tháng 2 năm 2019 *(nhằm ngày 2 tháng Giêng năm Kỷ Hợi)* tại San Jose, California, hưởng thọ 86 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ.
Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Ban Biên Tập Tuần báo Vô Vi

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ CANADA

Ngày 17/11/2000

Kính thưa Thầy,

Con tên là LHK, 31 tuổi, ở tại H, NS, Canada. Con đã thực hành thiền được 9 tháng. Nơi con ở không có thiền đường, cũng chẳng có bạn đạo xung quanh để trao đổi kinh nghiệm trên đường tu học, Nay con có điều thắc mắc, xin phép Thầy giảng giải cho con thêm.

Hơn một tháng nay, mỗi lần công phu xong nằm xuống thở chiếu minh, hai hàm răng con cứ bị đánh vào nhau nghe lụp cụp mà con không có cách nào kèm lại được.

Con xin cảm ơn Thầy Kính chúc Thầy luôn khỏe mạnh để sống mãi với chúng con. Nam Mô A Di Đà Phật.

Con,
HK

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Ngày 18/11/2000

H K,

Thầy vui nhận được điện thư của con đề ngày 17/11/2000, được biết khi con thiền xong nằm xuống thở chiếu minh, hai hàm răng lụp cụp mà con không kèm lại được, đó là chứng minh trực diện đang chuyển chạy toàn thân. Con nên cố gắng tiếp tục một thời gian thì sẽ hết.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Dusseldorf, ngày 18 tháng 10 năm 1989

HỒ ƠI!

Hồ ơi! Bạn đạo Đức Tây
Chung vui sống động vui say tình đời
Thương yêu chẳng muốn sa rời
Đăng quang sáng tỏ, hồ ơi!
Đăng quang sáng tỏ rõ lời kính yêu

Hồ ơi! Thâm ý đạt siêu
Pháp Ý Bỉ Đức vui nhiều đêm nay
Hát bài Di Lạc đổi thay
Đời nay sung sướng, hồ ơi!
Đời nay sung sướng chỉ còn tự tu

Hồ ơi! Cảm thức mình ngu
Trở về thực chất trùng tu hoài hoài
Chơn tâm sẵn có chơn đài
Thương yêu tha thứ, hồ ơi!
Thương yêu tha thứ tiền hoài không ngưng

Hồ ơi! Bánh trái ngọt nhiều
Ăn vô thích thú đạt siêu đạt hòa
Tự mình cảm thức thật thà
Quý cha thương mẹ, hồ ơi!
Quý cha thương mẹ trở về chơn tâm.

Hồ ơi! Thụy Sĩ thở than
Sao không đề xướng con đang đứng ngoài
Viết thêm vào chữ đăng đài
Yến Minh tự hát, hồ ơi!
Yến Minh tự hát nhớ hoài không quên.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Mười Chín (tiếp theo)

QUAN ÂM CỨU KHỔ DỤNG NHIỀU TÒA SEN ĐÁ
NHÂN LOẠI LÀM LÀNH GIỚI SÁT LO PHÓNG SINH

...
“Phật dùng mắt huệ nhìn thấy mười phương ba cõi, cho nên khi giảng về nhân quả báo ứng, mỗi lời mỗi đúng, cái nhìn cái biết của Phật vượt hẳn thời đại, bao quát muôn ngàn kiếp, giống như chúng ta nhìn thấy sự việc đang diễn ra trước mắt hết sức rõ ràng. Song mắt chúng ta là mắt thịt, chỉ nhìn thấy những gì thuộc về vật chất giữa không gian, chẳng thấy nhìn thấy nhân quả siêu thời gian. Mắt thịt thấy vật, chẳng cần bàn rõ ra sao, như bị tờ giấy che ngăn, không thấy được những gì phía bên kia tờ giấy. Còn như nhân quả siêu thời gian, càng chẳng thể nói rõ nổi. Vì chúng sinh sống trong cảnh luân hồi, sống chết ràng buộc, thần thức biến dịch, ngũ uẩn bung bít, giống như con ngựa bị mất, chỉ biết đời này, chẳng rõ tiền kiếp hậu kiếp ra sao. Chúng ta phải biết là đạo trí tuệ và tri thức khác nhau, trí tuệ tự nhiên đại giác, chiếu sáng cùng khắp, tất cả các pháp xuất thế của thế gian đều rõ ràng, thấu triệt. Còn phạm vi tri thức chỉ có thể suy nghĩ tính toán những việc trước mắt thuộc về đời, người thường cũng hiểu nổi, vì sờ thấy, nghĩ tới được. Những môn học hiện giờ trên thế giới như khoa học, triết học, chúng ta là đệ tử của Phật không phản đối mà còn khuyến khích, đến như đem lại tri thức này phê bình đánh giá cùng phỉ báng thuyết nhà Phật thì không thể được. Chúng ta hiểu phương pháp khoa học là tự nhiên trong thực nghiệm, thái độ của nhà khoa học là phải thực tế chứng

minh được rồi sau mới tin, song biết dùng phương pháp thực nghiệm nào? Hay là lại đem ngũ quan ra làm công cụ để thí nghiệm chăng? Bất cứ dùng phương pháp nghiêm mật cùng khí cụ tinh xảo tới đâu tất cả đều không thể vượt qua phạm vi của ngũ quan. Thử hỏi ngũ quan có thực chính xác không? Có thể xác định được tiêu chuẩn bất di bất dịch không? Ví dụ như phân, người ta cảm thấy thối chẳng thể gần nổi thì chó lại có thể ăn, cái mà lưỡi có thể nếm thì không có tiêu chuẩn, cũng như dấu chân của người đi đường, chó có thể đánh hơi mà người chẳng phân biệt được, còn ngoài ra đều có thể tìm kiếm sự tương đồng. Xem như vậy thì mọi kết quả của khoa học đều phải dùng ngũ quan làm công cụ tìm kiếm, nói là vạn năng thì ai có thể tin nổi? Nếu lùi mười ngàn bước thừa nhận khoa học cầu là được, là lẽ tuyệt đối đi, song vũ trụ vốn lớn vô cùng, còn vị trí của nhân loại dĩ nhiên là khó mà có thể hình dung nổi, và lại sự kiến giải của nhân loại thật là rất giới hạn, nên sự kiến giải rất giới hạn đó chẳng thể tin cậy được! Bởi vậy chỉ có trí huệ mới có thể thấu triệt tất cả các pháp thế gian vượt thế gian thôi, còn như trông cậy vào tri thức thì chẳng thể đạt tới nổi. Có một số người không tin thuyết luân hồi nhà Phật, luôn luôn giữ ý kiến có chứng nghiệm được thì họ mới chịu tin, song nói tới chứng nghiệm là phải nghĩ tới việc dùng tai mắt để tìm hiểu, phải đem cái xa cái lớn ra làm chứng, phải đem những thuyết của các bậc hiền

triết cổ kim ra làm bằng cớ. Dem những chứng nghiệm xưa nay ra để cho chúng ta thấy, nếu như còn nghi hoặc, liền đem sự hiểu biết gian dối của chính mình ra chứng nghiệm để tin tưởng, đã chứng nghiệm mà còn nghi ngờ không tin, hiện tại có chứng không tin, không chứng cũng không tin. Pháp sư Ấn Quang nói: “Nhân quả báo ứng trong kinh chữ nho rất nhiều, tiếc rằng các nhà nho không chiêm nghiệm nhiều về sống chết cho nên thấy cũng như chưa thấy, do đó người có thiện căn nhân

duyên chẳng cần có chứng nghiệm rồi mới tin, còn kẻ nghiệp chướng nặng tuy có chứng nghiệm song họ vẫn không tin, tin hay không tin là việc của cá nhân họ, còn sự chứng nghiệm vẫn là sự chứng nghiệm, sự thực nhân quả tương ứng vẫn không vì những kẻ không tin mà thay đổi. Người đời phàn đông vì những chuyện bất bình trước mắt mà sau tránh không khỏi ác nghiệp của quả báo, há chẳng đáng thương sao!”.

(còn tiếp)

